

EN SKETCH FRÅN STEFAN TUNEDAL

De tjatiga

[Fler sketcher](#)

10 jan 2016

En man och en kvinna sitter vid ett bord. En kvinna med ljus, lockigt hår står framför dem. Hon har ett kollegieblock och en penna i handen.

LEDAREN ÅSA (återhållsam)

Välkomna Boris och Sara till denna workshop som tar upp ämnet tjatighet. Ni har båda uttryckt förbistring över att er omgivning klagat över att ni tjarar, stämmer det?

Boris och Sara nickar

ÅSA

Studier har visat att tjatighet till stor del kan avhjälpas om man utvecklar sin fantasi. Och vi ska därför börja prata om just fantasi och kanske göra några övningar senare.

Boris och Sara nickar

ÅSA (positiv)

Ok! Men först vill jag veta lite om era problem. Hur yttrar det sig för dig, Boris?

BORIS (pratar oerhört entonigt)

Både min fru och min dotter klagat på mig. De säger att jag tjarar om småsaker.

ÅSA

Jag fattar. Vad tycker du själv, tjarar du om småsaker?

BORIS

Jag tror det.

ÅSA (ler)

Kan du ge nåt exempel?

BORIS (sitter stilla medan han pratar entonigt)

En dag var det bara en liter mjölk kvar i kylan och jag tog upp det med min fru, åtta gånger.

SONJA (häpen)

Ok. Men ... är det din fru som handlar?

BORIS

Nej, det är alltid jag som handlar.

Åsa blir tyst, undrande.

BORIS

Och jag sa det till henne också, att jag måste handla mjölk.

ÅSA

Så gjorde du det?

BORIS (skiner upp lite)

Jajamensan. Jag cyklade till affären lite senare. Tycker inte om att cykla mitt på dagen då det är så ljust.

Sara som sitter bredvid vrider upp huvudet. Hon är välfriserad och slickar läpparna regelbundet.

SARA (talar fort)

Jag brukar handla efter 19. Det är alltid mindre folk i affären och butikspersonalen har haft tid att ställa saker i ordning.

Boris tittar uppskattande mot henne

ÅSA (svårt att hålla masken)

Ok. Boris, tack för ditt exempel. Hur är det med dig Sara?

SARA

Jag lever ensam men på jobbet har jag förstått att ... min chef kallade in mig på hans kontor.

ÅSA

Vad gällde saken?

SARA

Han ville att jag skulle lämna lagerpersonalen i fred i fortsättningen. "Bäst vore om du inte vistades i lagret", sa han.

Åsa tystnar

SARA

Ja, jag brukade gå ner till lagret, men personalen där gillar tydligen inte att jag kollar hur de ställer upp lådor och pallar.

ÅSA

Hur gör du då när du kollar?

SARA (extra stram)

Jag påtalar felplaceringar och skriver rapporter. Tycker att det är viktigt.

ÅSA (uppmuntrande)

Nå, nu ska vi alltså prata om fantasi. Hur är det med din fantasi, Boris?

BORIS (rycker på axlarna)

Jag gillar inte fantasy. Läser biografier mest.

ÅSA (går fram och lägger handen på Boris axel)

Ja men har du egna fantasier?

BORIS (rycker till av beröringen)

Du menar sexuella?

Sara blir om möjligt ännu stramare

ÅSA (skrattar)

Nej, nej. Man kan fantisera, t.ex. att man är nån annan, att man vinner på lotteri, att solen är blå medan himmeln är grön, vad som helst.

BORIS tyst en stund, sedan ler han försiktigt)

Ja, en gång tänkte jag att vi skulle möblera om hemma.

ÅSA

Ok, då förstår jag. Vi ska jobba med det där nu. Hur är det med dig, Sara?
Fantiserar du?

SARA (Har ett färdigt svar)

Jadå. Jag fantiserade senast i dag, innan jag kom hit. Jag tänkte att
busschauffören var på väg att ta fel väg. Men han åkte rätt sen i alla fall.

ÅSA (belåtet)

Bra. Vi ska jobba med det där nu. Att kunna fantisera är en begåvning, en
förmåga som kan hjälpa oss att se utanför ramarna och inte följa samma spår
dag ut och dag in. Det är mycket användbart och kan faktiskt utveckla oss som
människor.

Boris och Sara ser förväntansfulla ut.

ÅSA

Båda två, tänk er ett djur av något slag och säg mig när ni ser en tydlig bild av
det.

Boris och Sara ser ut att anstränga sig

ÅSA (Ier)

Detta sker i tanken. Det ska inte vara arbetsamt.

Sara och Boris slappnar av en aning, villiga att göra rätt.

Ingen av dem säger något och till slut kan Åsa inte vänta längre.

ÅSA (Ier)

Ser ni ett djur?

BORIS

Tyckte jag såg en zebra men den försvann.

SARA

Jag kan bara se min garderob där hemma.

ÅSA

Då får jag föreslå ett djur åt er. Tänk på en noshörning, en riktigt stor en med
långt spetsigt horn längst fram på nosen.

Båda sitter tysta en stund. Så nickar de.

SARA (strama läppar)

Jag tänker på en noshörning.

ÅSA

Bra, båda. Kan ni se den, som en bild?

Båda nickar

ÅSA

Fint. Tänk nu att noshörningen skuttar till.

BORIS

kan de hoppa?

ÅSA

Detta är en övning i fantasi, Boris. Vi ska inte bry oss om vad noshörningen kan eller inte kan. Du tänker dig att den hoppar till och då ska den göra det.

SARA

Min noshörning vill inte hoppa.

BORIS

Min bara äter.

ÅSA (lite tröttare)

Det är ingen riktig noshörning. Ni kan få den att göra vad som helst. Se till att den hoppar nu.

De båda är tysta en lång stund.

BORIS (entonigt)

Jag tror att min skuttade till.

SARA

Min lyfte på ett ben

ÅSA (uppmuntrad)

Gott, nu ska ni bestämma vad noshörningen ska göra. Använd er fantasi.

SARA

Min noshörning lyssnar inte på mig. Det är en dumming.

BORIS

Min noshörning bara fortsätter äta

ÅSA (trött igen)

Ok, tänk att er noshörning plötsligt blir orange

Båda är tysta.

ÅSA (lite otålig)

Hur går det. Blir det en orange noshörning?

BORIS

Det finns väl ingen färg där på savannen. Vem har hört talas om en färgbutik därute?

ÅSA (irriterat)

Du behöver ingen färgbutik! Du ändrar noshörningens färg med din fantasi!

BORIS (förnärad och bestämt)

Noshörningar ändrar inte bara färg utan vidare. Det behövs färg och pensel. Och förresten tror jag inte det är bra för noshörningen att få en massa färg på sig.

SARA (nickar)

Nej, den kan bli utstött av de andra noshörningarna

ÅSA (förbannad)

Jag har väl aldrig sett maken på fantasibefriade typer! Är det så jävla svårt att fatta att det är en låtsasnoshörning, va?!

Boris och Sara sitter rakryggade och tittar rakt framför sig.

SARA (stramt och bestämt, slickar läpparna)

Jag kan nog tala för Boris också. Jag har då aldrig sett en orange noshörning, och inte vill jag se nån heller.

ÅSA (andas stötvis)

Jag ska visa er hur man gör! Just nu tänker jag mig er båda nakna i en damm av

gyttja där ni har perversa sexlekar med varandra. Sen går ni upp ur dammen och era huvuden har krympt till en apelsins storlek medan era armar växt så de kan nå till molnen. Ni omfamnar varandra i en het kyss som får era kroppar att glöda som het lava och sen förvandlas ni båda till illröda noshörningar som hoppar hopprep tills ni stupar.

Boris och Sara stirrar förskräckta på Åsa.

ÅSA

Så, vi avslutar här. Hälsa din fru, Boris, och hälsa din chef, Sara. Jag kan ingenting göra, säg det. Jag kan se det tydligt i min fantasi att ni kommer att fortsätta plåga er omgivning.

Boris och Sara reser sig och lämnar. Åsa sätter sig på en stol och tar sig för ansiktet.

ÅSA (ler)

Och nu hoppar de hopprep igen.

Slut